

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر فرم ساختاری مسیر در فضای باز مجتمع های مسکونی بر بهبود مسیریابی افراد در شرایط اضطراری

محل انتشار:

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران، دوره 12، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سید تاج الدین منصوری - PhD student in Architecture, Faculty of Architecture and Urban Planning, Tarbiat Dabir Shahid - Rajaei University, Tehran, Iran

اسماعیل ضرغامی - Professor, Faculty of Architecture and Urban Planning, Tarbiat Dabir Shahid Rajaei University, - Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به اهمیت زمان در مسیریابی بهینه جهت کاهش آسیب های وارد شده بر اثر حوادث در شرایط بحرانی مانند زلزله، آتش سوزی و ...، فرم ساختاری مسیر تاثیر بسزایی در انتخاب افراد در این شرایط دارد. همچنین این امر در کار طراحان، مدیران و برنامه-ریزان شهری برای مدیریت بحران و پس از آن، می تواند بسیار تاثیرگذار باشد. نحوه رفتار و حرکت افراد در فضای محوطه باز مجتمع های مسکونی نشان می دهد که کوتاه ترین مسیر بهترین گزینه است اما در شرایط بحرانی اهمیت مسئله زمانی مهم تر می گردد که نحوه مسیریابی، نگرانی هایی را در افراد ایجاد می نماید که بر تصمیم گیری آن ها موثر است. زمانی که فردی ناآشنا با این محیط، می خواهد مسیر و جهت مورد نیاز خود را دریابد، این نگرانی بیشتر می گردد. هدف از انجام این پژوهش بررسی تاثیر ساختار فرمی مسیر در شرایط اضطراری بر مسیریابی افراد در فضای باز مجتمع های مسکونی بر اساس نظریه نحو فضا و تعیین بهترین نوع مسیر برای افراد در این محیط است. روش: در این پژوهش بر اساس مبانی نظریه نحو فضا در شرایط اضطراری، یک توصیف ساختاری از رفتار محیطی انسان ارائه می شود. بر همین اساس، برای رسیدن به هدف پژوهش، با استفاده از نرم افزار Depthmap X ۰.۵ و با استخراج روش های مبتنی بر گراف و تفسیر نمودارهای محوری، جهت یابی، دید محوری و خوانایی، ادراک و تفسیر مردم از مسیریابی محوطه مجتمع مسکونی در شرایط اضطراری تبیین می گردد. یافته ها: یافته ها نشان می دهند که مسیریابی با عمق فضا و محور بصری افراد رابطه معناداری دارد؛ به این معنا که هر چه خوانایی مسیر با افزایش عمق و طولانی ترین شدن محور دید بیشتر گردد، افراد در هنگام بروز حوادث و شرایط اضطراری، تصمیم گیری مناسب تری در انتخاب مسیر می نمایند. نتیجه گیری: نتایج پژوهش در انتخاب بهینه مسیریابی توسط افراد در شرایط اضطراری نشان دادند که مسیر گردش خطی به علت آن که طولانی ترین خط دید را بین مسیرهای دیگر دارد و این امر موجب خوانایی بهتر افراد و کاهش اضطراب آن ها می گردد، اولین انتخاب می باشد. البته این امر بستگی به عمق دید افراد نیز دارد. چنانچه عمق دید افراد بیشتر گردد، این امر دشوار می گردد. همچنین مسیر گردش منحنی نیز به علت آنکه دارای محوره های عمق و دید ثابت و تکراری نسبت به سایر مسیرها می باشد، درجه خوانایی متوسطی دارد و این امر در زمان حوادث اضطراری می تواند اضطراب و نگرانی افراد را افزایش دهد. مسیر گردش شبکه ای، نامناسب ترین مسیر جهت مسیریابی افراد در فضا می باشد زیرا به سبب خوانایی کمتر نسبت به سایر مسیرها، قابلیت دید و عمق کمتری دارد؛ بنابراین سبب افزایش اضطراب و نگرانی در افراد می گردد.

کلمات کلیدی:

Form structure, routing, space syntax, emergency, residential complex
ساختار فرمی، مسیریابی، نحو فضا، شرایط اضطراری، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1461315>

